

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w sprawie wykazu podmiotów zobowiązanych do sporządzenia planu ochrony dóbr kultury na czas wojny oraz trybu zgłaszania podmiotów w celu wpisania ich do wykazu Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Marta Cienkowska, Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Weronika Łubian wlubian@kultura.gov.pl tel. +48 22 4210259	Data sporządzenia 30 października 2025 r. Źródło: Upoważnienie ustawowe – art. 45 ust. 9 ustawy z dnia 5 grudnia 2024 r. o ochronie ludności i obronie cywilnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1907) Nr w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego dotyczącym projektów rozporządzeń Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego – 29
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego, zawartego w art. 45 ust. 9 ustawy z dnia 5 grudnia 2024 r. o ochronie ludności i obronie cywilnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1907), zwanej dalej „ustawą”. Przepis ten przewiduje, że wykaz podmiotów zobowiązanych do opracowania planów ochrony dóbr kultury na czas wojny, zwany dalej „Wykazem”, oraz tryb zgłaszania tych podmiotów do wykazu zostanie określony w drodze rozporządzenia.

Ustawa nie precyzuje, które podmioty powinny zostać zobowiązane do sporządzenia planów ochrony dóbr kultury na czas wojny. Ustawodawca zrezygnował z przyjęcia podejścia kategoryzującego, uznając, że wskazanie kategorii obiektów pozostaje nieadekwatne z punktu widzenia potrzeb związanych z ochroną dóbr kultury w czasie wojny. Obowiązujące w polskim systemie prawnym kategorie odnoszą się głównie do cech zbiorów, ich wartości lub struktury organizacyjnej, natomiast nie uwzględniają szeregu istotnych czynników, które powinny być brane pod uwagę przy planowaniu ochrony w czasie wojny. Niektóre z nich to: racjonalność, gospodarność, skuteczność i możliwość zabezpieczenia lub ewakuacji zbiorów. Wobec tego przyjęto rozwiązanie polegające na stworzeniu wykazu konkretnych podmiotów.

Katalog podmiotów zawarty w projekcie rozporządzenia ma charakter otwarty. Zgodnie z upoważnieniem ustawowym wskazano tryb, w jakim inne podmioty mogą zostać ujęte w Wykazie.

Obecnie kwestie związane z ochroną dóbr kultury w czasie pokoju i kryzysu są regulowane przez wymienione niżej rozporządzenia i akty wewnętrzne:

- 1) *rozporządzenie Ministra Kultury z dnia 25 sierpnia 2004 r. w sprawie organizacji i sposobu ochrony zabytków na wypadek konfliktu zbrojnego i sytuacji kryzysowych* (Dz. U. poz. 2153), ustanawiające obowiązek opracowania planów ochrony zabytków na wypadek konfliktu zbrojnego i sytuacji kryzysowych przez jednostki organizacyjne, gminy, powiaty i województwa;
- 2) *rozporządzenie Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 2 września 2014 r. w sprawie zabezpieczania zbiorów muzeum przed pożarem, kradzieżą i innym niebezpieczeństwem grożącym ich zniszczeniem lub utratą* (Dz. U. poz. 1240), nakładające na muzea obowiązek sporządzenia planu ochrony muzeum oraz instrukcji przygotowania zbiorów do ewakuacji;
- 3) *rozporządzenie Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie narodowego zasobu bibliotecznego* (Dz. U. z 2024 poz. 1117 oraz z 2025 r. poz. 577), nakładające obowiązek opracowania planu ochrony zbiorów zaliczanych do narodowego zasobu przez biblioteki dysponujące takim zasobem;
- 4) *zarządzenie nr 24 Naczelnego Dyrektora Archiwów Państwowych z dnia 14 listopada 2016 r. w sprawie zabezpieczenia i ochrony zasobu archiwalnego Archiwów Państwowych*, zobowiązujące dyrektorów archiwów państwowych do przeprowadzenia analiz stanu zasobu oraz planowania działań zabezpieczających.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

W projekcie rozporządzenia przedstawiono propozycję Wykazu. W Wykazie wskazano podmioty, które zostaną objęte obowiązkiem opracowania planów ochrony dóbr kultury na czas wojny, w tym: właścicieli, zarządców oraz użytkowników zabytków objętych najwyższymi formami ochrony – wpisanymi na Listę Światowego Dziedzictwa UNESCO oraz uznanymi za Pomniki Historii (z wyłączeniem obiektów, których fizyczne zabezpieczenie może być utrudnione lub niemożliwe, takich jak stanowiska archeologiczne, pola bitew, Kanały Augustowski i Elbląski, Park Mużakowski, Radiostacja w Gliwicach, ruiny Zamku Krzyżtopór w Ujeździe czy most Ozimek), obiektów znajdujących się na Międzynarodowej Liście UNESCO Pamięć Świata oraz dyrektorów muzeów ujętych w Państwowym Rejestrze Muzeów, dyrektorów muzeów i instytucji kultury podległych i nadzorowanych przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego

oraz Ministra Obrony Narodowej, dyrektorów bibliotek dysponujących narodowym zasobem bibliotecznym, a także Biblioteki Uniwersyteckiej w Warszawie, Biblioteki Głównej Województwa Mazowieckiego, Biblioteki PAN w Kórniku oraz Wojewódzkiej i Miejskiej Biblioteki im. dr. Witolda Bełzy w Bydgoszczy, a także dyrektorów archiwów państwowych. Kryteria selekcji tych podmiotów obejmowały znaczenie posiadanych zbiorów i obiektów dla dziedzictwa narodowego, formę organizacyjno-prawną instytucji oraz ich doświadczenie w opracowywaniu dokumentów planistycznych o podobnym charakterze.

Należy podkreślić, że projektowany Wykaz nie ma charakteru zamkniętego. Przewiduje się możliwość, a nawet konieczność ujęcia innych podmiotów w Wykazie po ogłoszeniu rozporządzenia.

Projekt rozporządzenia przewiduje dwa tryby ujęcia podmiotu w Wykazie:

- 1) Pierwszy tryb zakłada, że podmiot, który posiada dobra kultury i uznaje, że dysponuje odpowiednim potencjałem do opracowania planu ochrony dóbr kultury na czas wojny, może samodzielnie wystąpić z wnioskiem o wpis do Wykazu. Rozwiązanie to opiera się na założeniu, że dysponowanie dobrami kultury wiąże się z obowiązkiem ich odpowiedzialnej ochrony, również w sytuacjach nadzwyczajnych.
- 2) Drugi tryb zakłada, że możliwe będzie wpisanie podmiotu do Wykazu przez ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego z urzędu.

Rozstrzygnięcie o wpisie podmiotu do wykazu w każdym przypadku podejmuje minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego.

Jednocześnie zaznacza się, że prowadzenie Wykazu nie rozwiązuje w pełni problemu identyfikacji wszystkich podmiotów, które powinny zostać objęte obowiązkiem ochrony dóbr kultury w czasie wojny, jednakże stanowi ważny krok w kierunku doprecyzowania ich katalogu oraz stworzenia ram prawnych umożliwiających skuteczne działania w tym zakresie.

Równolegle do wdrażania regulacji legislacyjnych konieczne jest podjęcie działań systemowych o charakterze pozalegisłacyjnym polegających na:

- przygotowaniu wytycznych w zakresie opracowywania planów ochrony dóbr kultury w czasie wojny, uwzględniających różnorodność rodzajów dóbr kultury,
- prowadzeniu szkoleń oraz konsultacji,
- rozwoju współpracy międzyinstytucjonalnej, zwłaszcza z udziałem samorządów, instytucji kultury oraz organów ochrony zabytków i dziedzictwa narodowego,
- podejmowaniu działań mających na celu zabezpieczenie obiektów niewskazanych w wykazie, cechujących się wartością i znaczeniem dla dziedzictwa narodowego, których ochrona wymaga szczególnej uwagi, obejmujące m.in. intensyfikację ich digitalizacji oraz uwzględnienie w planach wojskowych listy obiektów wyłączonych spod działań wojennych. W szczególności dotyczy to dóbr kultury o wartości i znaczeniu dla dziedzictwa narodowego, których fizyczne zabezpieczenie może być utrudnione lub niemożliwe, m.in. zabytkowych parków, stanowisk archeologicznych, budynków, trwałych ruin i cmentarzy.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Sposób kwalifikowania oraz wyznaczania dóbr kultury przeznaczonych do ochrony w czasie konfliktów zbrojnych, a także zakres tej ochrony i związane z nim obowiązki podmiotów publicznych oraz prywatnych w poszczególnych państwach członkowskich Unii Europejskiej oraz OECD, które ratyfikowały Konwencję Haską z 1954 r. o ochronie dóbr kultury na wypadek konfliktu zbrojnego oraz jej protokoły dodatkowe, są zróżnicowane. Różnice te wynikają między innymi z odmiennych uwarunkowań prawnych, instytucjonalnych, organizacyjnych i budżetowych.

Wśród analizowanych systemów można zauważyć trzy dominujące schematy. Pierwszy, funkcjonujący m.in. w Austrii i na Litwie, gdzie ochroną na czas wojny objęte są obiekty wskazane na krajowej liście dóbr kultury podlegających ochronie w czasie wojny. Drugi, funkcjonujący m.in. w Czechach i Finlandii, gdzie ochronie na czas wojny podlegają wszystkie dobra kultury, a za działania ochronne odpowiadają podmioty bezpośrednio nimi dysponujące. I trzeci, funkcjonujący m.in. w Holandii i Niemczech, gdzie kluczową rolę w planowaniu środków ochronnych odgrywają władze lokalne i regionalne.

W Austrii obowiązuje Lista ochrony dóbr kultury (Kulturgüterschutzliste), obejmująca dobra kultury przeznaczone do ochrony w czasie konfliktów zbrojnych. Za wybór obiektów umieszczanych na liście odpowiada Federalny Urząd Ochrony Zabytków (Bundesdenkmalamt), zgodnie z § 13 ustawy o ochronie zabytków (Denkmalschutzgesetz, DMSG). Lista prowadzona jest na podstawie rozporządzenia Federalnego Ministerstwa Edukacji, Sztuki i Kultury z dnia 23 lutego 2009 r. (BGBl. II Nr 51/2009), wydanego na podstawie § 13 ust. 8 DMSG. Obecnie lista obejmuje 135 obiektów. Wpis na nią poprzedzony jest procedurą konsultacyjną, w której uczestniczą: Ministerstwo Obrony i Sportu, organ kraju związkowego (Landeshauptmann) i gminy, na terenie których znajduje się obiekt, oraz jego właściciel. Lista jest publicznie dostępna i regularnie aktualizowana.

Na Litwie zagadnienie ochrony dóbr kultury w sytuacji kryzysowych, w tym wojny, zostało uregulowane w ramach dokumentu strategicznego – Programu ochrony dziedzictwa kulturowego na wypadek konfliktów zbrojnych i innych sytuacji ekstremalnych, przyjętego uchwałą Sejmu Republiki Litewskiej nr X-557 z dnia 13 kwietnia 2006 r. W celu realizacji programu opracowano szczegółowy Plan Środków Wdrażających, który wskazuje na konieczność opracowania wykazu dóbr kultury podlegających ochronie na czas wojny. Na podstawie uchwały Rady Ministrów nr 193 z dnia 7 lutego 2007 r. utworzono wykazy nieruchomości dóbr kultury przeznaczonych do ochrony, obejmujące: 19 zabytków nieruchomych, 35 stanowisk archeologicznych, 3 obiekty wpisane na Listę Światowego Dziedzictwa UNESCO oraz 12 budynków i pomieszczeń przeznaczonych do przechowywania obiektów ruchomych. W ramach programu przewidziano także opracowanie wykazu ruchomych dóbr kultury o szczególnej wartości historycznej, etnograficznej, artystycznej lub naukowej. Ze względu na ograniczone zasoby budżetowe wdrażanie programu odbywa się etapami. Za identyfikację tych obiektów odpowiedzialne są m.in. Ministerstwo Kultury, Departament Dziedzictwa Kulturowego, Departament Archiwów przy Rządzie, państwowe archiwa, muzea oraz biblioteki.

W Republice Czeskiej zasady ochrony dóbr kultury w czasie wojny zostały uregulowane ustawie nr 20/1987 o ochronie dziedzictwa narodowego. Zgodnie z nią właściciele i użytkownicy dóbr kultury są zobowiązani do podjęcia działań mających na celu zapobieganie ich zniszczeniu, uszkodzeniu, kradzieży lub utracie, również w wyniku działań wojennych. Organy państwowe mają uprawnienia do kontroli działań podejmowanych w tym zakresie oraz nakładania sankcji. Dodatkowo ustawa nr 239/2000 o zintegrowanym systemie ratowniczym nakłada na samorządy obowiązek opracowania planów ratunkowych, w tym odrębnych planów ochrony dóbr kultury, zawierających wykazy obiektów, zasady ich ochrony oraz przypisanie odpowiedzialności poszczególnym instytucjom.

W Finlandii za ochronę dóbr kultury w czasie wojny odpowiadają ich właściciele i użytkownicy. Są oni zobowiązani do samodzielnego planowania i podejmowania działań prewencyjnych oraz ratunkowych w zakresie posiadanych dóbr kultury. Rola państwa ogranicza się do funkcji doradczej i koordynacyjnej. Podstawę prawną stanowią ustawa o ratownictwie (379/2011) oraz rozporządzenie w sprawie służb ratowniczych (407/2011).

W Holandii za ochronę dóbr kultury w czasie wojny są odpowiedzialne władze regionalne, działające w ramach zintegrowanego systemu zarządzania kryzysowego. Podstawę prawną stanowi ustawa o Regionach Bezpieczeństwa z 1 października 2010 r., która ustanawia 25 Regionów Bezpieczeństwa odpowiedzialnych za opracowanie Regionalnych Profili Ryzyka. W części regionów przewiduje się zagrożenia dla dóbr kultury jako dodatkową kategorię obowiązującą obok pięciu podstawowych obszarów: bezpieczeństwa terytorialnego, ekologicznego, gospodarczego, fizycznego i społeczno-politycznego. Ponadto muzea narodowe są odpowiedzialne za wdrażanie planów bezpieczeństwa zbiorów.

W Niemczech, zgodnie z zasadą federalizmu, ochrona dóbr kultury w czasie wojny jest zadaniem krajów związkowych. Poszczególne kraje związkowe opracowują własne strategie i plany ochrony, dostosowane do lokalnych uwarunkowań, infrastruktury i potrzeb, często przy współpracy z instytucjami kultury i służbami ratunkowymi.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Jednostki organizacyjne dysponujące zabytkami ujęte w wykazie	469	Analiza własna	– sporządzanie planu ochrony dóbr kultury na czas wojny
Pozostałe jednostki organizacyjne dysponujące zabytkami	Liczba nie do oszacowania na danym etapie	Analiza własna	– możliwość złożenia wniosku w sprawie wpisu podmiotu do wykazu podmiotów zobowiązanych do sporządzenia planu ochrony dóbr kultury na czas wojny
Muzea ujęte w wykazie	147	Analiza własna	– sporządzanie planu ochrony dóbr kultury na czas wojny
Pozostałe muzea	Liczba nie do oszacowania na danym etapie	Analiza własna	– możliwość złożenia wniosku w sprawie wpisu podmiotu do wykazu podmiotów zobowiązanych do sporządzenia planu ochrony dóbr kultury na czas wojny
Biblioteki ujęte w wykazie	19	Analiza własna	– sporządzanie planu ochrony

Pozostałe biblioteki	Liczba nie do oszacowania na danym etapie	Analiza własna	dóbr kultury na czas wojny – możliwość złożenia wniosku w sprawie wpisu podmiotu do wykazu podmiotów zobowiązanych do sporządzenia planu ochrony dóbr kultury na czas wojny
Archiwa ujęte w wykazie	35	Analiza własna	– sporządzanie planu ochrony dóbr kultury na czas wojny
Pozostałe archiwa	Liczba nie do oszacowania na danym etapie	Analiza własna	– możliwość złożenia wniosku w sprawie wpisu podmiotu do wykazu podmiotów zobowiązanych do sporządzenia planu ochrony dóbr kultury na czas wojny
Inne instytucje dysponujące dobrami kultury ujęte w wykazie	29	Analiza własna	– sporządzanie planu ochrony dóbr kultury na czas wojny
Pozostałe inne instytucje dysponujące dobrami kultury	Liczba nie do oszacowania na danym etapie	Analiza własna	– możliwość złożenia wniosku w sprawie wpisu podmiotu do wykazu podmiotów zobowiązanych do sporządzenia planu ochrony dóbr kultury na czas wojny
Ministerstwo Kultury i Dziedzictwo Narodowe	1	Analiza własna	– prowadzenie wykazu podmiotów zobowiązanych do sporządzenia planu ochrony dóbr kultury na czas wojny – rozpatrywanie wniosków o ujęcie podmiotów w wykazie – możliwość wpisu podmiotu do wykazu podmiotów zobowiązanych do sporządzenia planu ochrony dóbr kultury na czas wojny z urzędu
Narodowy Instytut Muzeów	1	Analiza własna	– opiniowanie wniosków o ujęcie/wykreślenie muzeów w wykazie
Wojewódzki Konserwator Zabytków	16	Analiza własna	– opiniowanie wniosków o ujęcie/wykreślenie zabytków w wykazie
Naczelna Dyrekcja Archiwów Państwowych	1	Analiza własna	– opiniowanie wniosków o ujęcie/wykreślenie archiwów w wykazie
Biblioteka Narodowa	1	Analiza własna	– opiniowanie wniosków o ujęcie/wykreślenie bibliotek w wykazie

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

W ramach konsultacji publicznych projekt rozporządzenia otrzymały następujące podmioty:

- 1) Stowarzyszenie Bibliotekarzy Polskich;
- 2) Stowarzyszenie Muzealników Polskich;
- 3) Stowarzyszenie Konserwatorów Zabytków;
- 4) Stowarzyszenie Archiwistów Polskich;
- 5) Polski Komitet Błękitnej Tarczy;
- 6) Polski Komitet Narodowego ICOMOS;
- 7) Polski Komitet Narodowego ICOM;
- 8) Sekretariat Episkopatu Polski dla Kościoła Katolickiego;
- 9) Polska Rada Ekumeniczna;
- 10) Alians Ewangeliczny w Rzeczypospolitej Polskiej.

Nie przewiduje się opiniowania projektu rozporządzenia przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego, gdyż projekt rozporządzenia nie dotyczy bezpośrednio zagadnień pozostających w zakresie działania jednostek samorządu terytorialnego.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2025 r. poz. 677) oraz z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów projektowane rozporządzenie zostało udostępnione w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Informacja w zakresie zgłoszenia zainteresowania pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stosowania prawa zostanie przedstawiona po zakończeniu uzgodnień międzyresortowych.

Wyniki konsultacji publicznych zostaną omówione po ich zakończeniu w raporcie z konsultacji publicznych.

Projektowane rozporządzenie nie podlega ocenie w zakresie oceny skutków regulacji w trybie § 32 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												

Źródła finansowania	Środki własne podmiotów zobowiązanych do sporządzenia planu ochrony dóbr kultury na czas wojny
---------------------	--

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wpływ projektu rozporządzenia na sektor finansów publicznych wiąże się przede wszystkim z potencjalną koniecznością sporządzania dokumentów niejawnych przez podmioty, które dotychczas nie były do tego zobowiązane. Dotyczy to przede wszystkim instytucji, które po ogłoszeniu rozporządzenia potencjalnie zostaną ujęte w wykazie zgodnie z jego przepisami oraz które uznają za zasadne nadanie klauzuli niejawności swoim planom. Na obecnym etapie nie jest możliwe dokładne oszacowanie liczby takich przypadków. Podmioty ujęte literalnie w wykazie na moment ogłoszenia rozporządzenia powinny już posiadać zdolność do sporządzania dokumentów zgodnie z wymogami ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 2025 r. poz. 1209). Dodatkowe koszty związane będą z m.in. z wymogiem posiadania poświadczenia bezpieczeństwa przez pracownika zaangażowanego w opracowanie planu, zatrudnienia pełnomocnika ds. ochrony informacji niejawnych (1/4 etatu to koszt około 30 000 zł rocznie) bądź przeszkolenia pracownika w tym zakresie (ok. 1000 zł) oraz zapewnienia odpowiednich materiałów (np. zakup komputera to koszt ok. 3 500 zł, papieru, tonera) i warunków pracy nad dokumentami niejawnymi (np. w ramach umowy z innym podmiotem dysponującym takimi możliwościami).
--	--

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki							
Czas w latach od wejścia w życie zmian	0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)

W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
	(dodaj/usuń)							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Brak bezpośredniego wpływu						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Brak bezpośredniego wpływu						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Brak bezpośredniego wpływu						
	(dodaj/usuń)							
Niemierzalne	(dodaj/usuń)							
	(dodaj/usuń)							
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Nie dotyczy. Brak bezpośredniego wpływu na osoby z niepełnosprawnościami oraz osoby starsze.						

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie
wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli
zgodności).

☐ tak
☐ nie
☒ nie dotyczy

zmniejszenie liczby dokumentów
☐ zmniejszenie liczby procedur
☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy
☐ inne:

☒ zwiększenie liczby dokumentów
☒ zwiększenie liczby procedur
☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy
☐ inne:

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich
elektronizacji.

☒ tak
☐ nie
☐ nie dotyczy

Komentarz: Zgodnie z projektowanym rozporządzeniem zwiększy się liczba dokumentów (wniosków), które mogą być złożone również w formie elektronicznej; zwiększy się też liczba procedur związanych z wpisaniem podmiotów do wykazu podmiotów zobowiązanych do sporządzenia planu ochrony dóbr kultury na czas wojny.

9. Wpływ na rynek pracy

Projektowane rozwiązanie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne
☐ sytuacja i rozwój regionalny
☐ sądy powszechne, administracyjne
lub wojskowe

☐ demografia
☐ mienie państwowe
☐ inne:

☐ informatyzacja
☐ zdrowie

Omówienie wpływu

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na żaden z wymienionych wyżej obszarów.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Proponuje się, aby projektowana regulacja weszła w życie z dniem 1 stycznia 2026 r.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Nie przewiduje się ewaluacji efektów projektu.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Nie dotyczy.

